

РЕШЕНИЕ

№ 1918

гр. София, 16.03.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65
състав**, в публично заседание на 19.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **7223** по описа за **2016** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК), във връзка с чл.9б и чл.4 ал.1 от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ).

Образувано е по жалба на [фирма] /в несъстоятелност/ ЕИК [ЕГН], със седалище и адрес на управление: [населено място], кв. Б., представлявано от синдика Ц. Банков, против акт за установяване на задължение по декларация (АУЗД) № ДКР16-ТД26-101/15.03.2016 г. на орган по приходите Т. Н. Прахов на длъжност началник отдел в отдел „Общински приходи” К., мълчаливо потвърден от директора на дирекция „Общински приходи” на Столична община.

В жалбата се твърди, че от начина, по който са посочени обектите в акта не може да се установи за кои недвижими имоти и превозни средства са установените задължение, нито дали посоченият размер на публичните задължения е правилно изчислен. Твърди се, че производствената площадка на “К.”, заедно с намиращите се на нея недвижими имоти, като по-голямата част от автомобилите на дружеството са продадени с постановление за възлагане. Направено е възражение за изтекла давност за задълженията за периода 01.09.2008 – 31.12.2010 г. Излага доводи, че АУАЗД е постановен в нарушение на чл.6, ал.1 АПК. Жалбоподателят моли съда да отмени АУЗД № ДКР16-ТД26-101/15.03.2016 г. като незаконосъобразен. Претендира разноски.

Ответникът, директорът на дирекция „Общински приходи” Столична община, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата, ангажира доказателства, излага

доводи за законосъобразност на оспорения АУЗД. Моли съда да отхвърли обжалването. Претендира разноски.

Съдът след като прецени събраните по делото доказателства, от фактическа страна намира следното:

С декларации по чл.14 ал.1 и чл.17 ал.1 от ЗМДТ са декларирани недвижими жилищни и нежилищни имоти: земи и сгради, находящи се в [населено място], кв. Б.. С декларациите по чл. 14, чл. 27 и параграф 2 от ПЗР на ЗМДТ, подадени, в данъчна служба К. са декларирани показателите вид, адрес на имота, степен на изграденост на инфраструктурата, предназначение и общи характеристики на сградата, описание на обектите в сградата, за жилищните имоти, собственост на К. АД. С декларации по чл. 17, ал. 1 от ЗМДТ производствените сгради и земи, намиращи се на производствената територия на комбината, са посочени с тяхната отчетна стойност.

За имотите са открити данъчни партии, както следва: за 2008г. – 314 бр.; 2009г. – 322 бр.; 2010г.-350 бр.; 2011 г. -340 бр.; 2012г. – 228 бр.; 2013г. -228 бр.; 2014г. – 223 бр.; 2015 г – 207 бр. След извършена проверка за установяване на задълженията за данък недвижими имоти /ДНИ/ за недвижими имоти - земи и сгради, находящи се [населено място], кв. Б. по подадените дек-ларации по чл.14 ал.1 и чл.17 ал.1 от ЗМДТ за изчисляване на данък недвижими имоти с АУЗД на [фирма] /в несъстоятелност/ в качеството си на собственик на декларираните имоти, на основание чл.11 ал.1 от ЗМДТ, вр, с чл.22 от ЗМДТ и чл.15 от Наредбата на СОС за определяне размера на местните данъци за 2008г. са установени задължения за ДНИ в размер на: за 2008г. - 176555.32 лв.; за 2009 - 3891 19.54лв.; 2010г. - 385268.03лв.; 2011г. - 200508.84лв.; 2013 г. - 1 1263.08лв.; 2014г. - 7303.97лв.; 2015г. - 5802.71лв. и съответните лихви към 15.03.2016г. Общо С АУЗД са установени задължения за ДНИ в размер на 1187123,54 лв. и лихви за просрочие към тях в размер общо на 714272.85лв.

С АУЗД № ДКР16-ТД26-101/15.03.2016 г. за декларираните имоти на основание чл.64 ал.1 от ЗМДТ са установени задължения за такса битови отпадъци (ТБО) за предоставените от Столична община услуги от дейности, определени в чл.62 от ЗМДТ. Установени са задължения за местна такса за битови отпадъци общо в размер на 4612942.29лв. и лихвите за просрочие към тях в размер общо на 2845007.53лв. За 2008г. – 733240,77 лв.; за 2009 г. – 1682050.58лв.; 2010г. -1503233.40лв.; 2011г. - 639718.73лв.; 2012 г. - 16726.67лв.; 2013г. -16695.64лв.; 2014г. –. 12189.76лв. и 2015г - 9086.74лв.

В обжалвания АУЗД е прието, че за всички процесни периоди нежилищните имоти на дружеството не попадат в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване на битовите отпадъци, а жилищните имоти попадат в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване, съгласно заповедите за район "К.", [населено място], кв.Б. на кмета на Столична община, издадени на основание чл.63 ал.2 от ЗМДТ за съответните периоди. За нито един от периодите не е подавана декларация по чл.23 ал.1 от Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община /НОАМТЦУПСО/, приета с решение № 894 на СОС по протокол №93/23.11.2006г. за вида и броя на съдовете за съхраняване на битови отпадъци, които ще се използват през годината. За дружеството няма издадена заповед на кмета на Столична община за допускане на пряко договаряне с фирми, извършващи услугата по сметосъбиране и сметоизвозване, на основание чл.24 ал.3 от НОАМТЦУПСО. От дружеството не е подавана декларация по чл.27 ал.2 от НОАМТЦУПСО, че имотът няма да се ползва през цялата

година.

С декларации по чл.54, ал.1 от ЗМДТ са декларирани превозни средства - леки автомобили, товарни автомобили, влекачи-седлови, влекачи за ремаркета, автобуси, специализирани строителни машини, както следва: 2011 г. -278бр.; 2012г. - 314бр.; 2013г. – 314 бр. ; 2014г. - 314 бр.; 2015г. -314бр.

Като е приел, че те са собственост на [фирма] /в несъстоятелност/, на осн. чл.55 от ЗМДТ и чл.41 от Наредбата на СОС за определяне размера на местните данъци и чл.4 ал.1 от ЗМДТ, с АУЗД № ДКР16-ТД26-101/15.03.2016г. органът е установил задължения за данък върху превозните средства общо в размер на 108130,22 лв. и лихви за просрочие към тях общо в размер на 122034,13 лв., като за 2011г. установените задължения за данък върху превозните средства са в размер на 113042.74лв.; за 2012г. - 16854.41лв.; 2013г. - 16739.87лв.; 2014г. – 16746,60 лв. и 2015г. – 16746,60 лв.

АУЗД № ДКР16-ТД26-101/15.03.2016г. е връчен на представител на [фирма] /в несъстоятелност/ на 21.03.2016 г.

В законоустановения 14-дневен срок АУЗД е обжалван пред директора на дирекция „Приходна администриране на местни данъци и такси" (преобразувана в дирекция „Общински приходи“ с решение № 201/23.04.2015 г. и решение № 360/11.06.2015г. на СОС) при Столична община, чрез началника на отдел „Общински приходи“ – К., на основание чл. 107, ал. 4 от ДОПК, с възражение с вх. № ДКР16-ТД26-126/ 04.04.2016г. С писмо рег. индекс ДКР16-ТР26-101/21.07.2016г. възражението е изпратено на решаващия орган. В писмото е пояснено, че на дружеството са предоставени подробни справки за дължимите данъци и такси по партиди за всяка една партида, както и подробни справки по години за всяко МПС по регистрационен номер.

АУЗД е потвърден мълчаливо, на осн. чл. 156, ал.4 ДОПК, вр.с чл. 4, ал.1 ЗМДТ, след като решаващият орган не се е произнесъл по възражението в срока по чл.155, ал.1 ДОПК.

Към АУЗД № ДКР16-ТД26-101/15.03.2016г. са приложени справки за данъчните обекти, представляващи списъци с недвижимите имоти и МПС, предмет на акта, с посечени номер на данъчния обект, номер на партида, дата на декларацията по ЗМДТ, с която са декларирани от жалбоподателя, име на собственика, адрес за имотите и регистрационен номер и номер на шаси за автомобилите и датата на придобиване.

Като част от административната преписка са приложени декларациите по чл.14 и чл.17 ЗМДТ за всеки от процесните имоти с разпечатка от партидите на имотите. Представени и приети като доказателство по делото са: заповед № № РД-09-1861/29.10.2010 г. на кмета на Столична община, издадена на основание чл. 63, ал. 2 от ЗМДТ за 2011г.; заповед № РД-09-1815/31.10.2011 г. на кмета на Столична община, издадена на основание чл. 63, ал. 2 от ЗМДТ за 2012 г.; заповед № № РД-09-725/30.10.2012 г. на кмета на Столична община, издадена на основание чл. 63, ал. 2 от ЗМДТ за 2013; заповед № РД-09-910/29.10.2013 г. на кмета на Столична община, издадена на основание чл. 63, ал. 2 от ЗМДТ за 2014г.; заповед № РД-09-1847/30.10.2014 г. на кмета на Столична община, издадена на основание чл. 63, ал. 2 от ЗМДТ за 2015 г. за район "К.", [населено място], кв. Б., от които се установява, че нежилищните имоти на дружеството не попадат в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци, а жилищните имоти попадат в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване.

Представени са препис-извлечение от протоколи на СОС, с които са приети: решение

№ 33/27.01.2011 г. на СОС; решение № 81/27.12.2011 г. на СОС за 2012г.; решение № 644/20.12.2012 г. на СОС за 2013 г.; решение № 702/ 19.12.2013 г. на СОС за 2014 г.; решение № 867/99.12.2014 г. на СОС, за 2015 г. за определяне размера на ТБО.

Като доказателства, представени с административната преписка са приети още представените от ответника доказателства, свързани с предоставяне на услугите по чл.62 ЗМДТ на територията на район К.: относно извършване на услугата по поддържане чистотата на териториите за обществено ползване и обезвреждането на битовите отпадъци и поддържане на депа за битови отпадъци и съоръжения за обезвреждане на битови отпадъци на територията на район К. са представени заверени копия на по седем ежедневни констативни протокола за всяко тримесечие за периода 2011-2015г., обобщени констативни протоколи за четирите тримесечия 2011г., 2012г., 2013г., 2014г., 2015г.; актове и фактури за четирите тримесечия на всяка от календарните години в периода 2011г. -2015г. вкл.; приложени са заверени копия на хронологични оборотни ведомости от 2009г. до 2013г. вкл. за услугата „обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения“, копия на актове, фактури и платежни нареждания, както и хронологични оборотни ведомости по години от 01.01.2008г. до 31.12.2015г. за услугата „сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци“ за район К., за които са начислени и изплатени разходи от бюджета на СО.

Представени са 335 броя заверени копия на справки за задължения за ДНИ и ТБО на [фирма] /в несъстоятелност/.

В хода на съдебното производство са представени постановления от: 23.01.2014г., 22.11.2013г., 29.07.2014г., 18.06.2015г., 06.04.2015г., 30.01.2015г., 10.11.2015г., 19.06.2015г., 04.12.2015г., 29.10.2014г., 14.08.2015г., 23.04.2015г.; 18.12.2014г., 09.12.2014г., 03.11.2014г., 09.02.2015г., 17.11.2014г., по т.д. № 95/2007г. на СГС, Търговско отделение, с които, на осн. чл.717з ТЗ, се възлагат имоти, включени в масата на несъстоятелността на дружеството, нотариални актове за покупко-продажба на имоти на [фирма] /в несъстоятелност/ от 23.12.2004г., 22.01.2008г., 22.11.2002г., 28.12.2007г., 13.05.2005г., 21.09.2007г., 28.01.2008г., 24.12.2004г., 04.08.2005г.

От отдел „Пътна полиция“, СДВР е изпратена справка от централна база А. – КАТ относно история на регистрацията на МПС, декларирани от жалбоподателя.

С възражението срещу АУЗД и с жалбата до съда е представена справка относно продадените от [фирма] /в несъстоятелност/ МПС на [фирма] с влязло в сила постановление от 20.06.2011г.

По делото, по искане на ответника, са допуснати комплексна и допълнителна съдебна експертиза, изготвени от строителен инженер и икономист-счетоводител. Заключениеята са приети без възражения от страна на жалбоподателя, а ответникът възразява срещу приемането им, но не сочи конкретни пороци, не ангажира други доказателства и не прави допълнителни доказателствени искания, въпреки, че в негова тежест е установяването на съществуването на фактическите основания, посочени в обжалвания административен акт. Съдът кредитира заключенията като компетентно и безпристрастно изготвени. В заключението вещите лица са изследвали какви са показателите по т.т. 3.1. /вид на имот/, 3.2. /адрес на имота/, 3.4. /степен на изграденост на инфраструктурата общо за имота -елементи/ от част I; т. т. 1. Предназначение на сградата/, 2 /обща характеристика на сградата/ и 4 / описание на обектите в сградата/ от част II, таблица 3 от част II; данни от страницата

„Информацията се попълва служебно" и всички други относими технически данни за данъчно облагане в данъчната декларация по чл. 14 от ЗМДТ на всеки един от имотите, посочени в представената от ответника справка; изчислили са размера на дължимия ДНИ и ТБО върху процесиите имоти за всяка една от годините 2011, 2012, 2013, 2014 и 2015 по отделно и общо, както и дължимата лихва към момента на издаване на АУЗД /15.03.2016г./; изчислили са и размера на дължимия данък върху процесиите моторни превозни средства за всяка една от годините 2011, 2012, 2013, 2014 и 2015 поотделно и общо, както и дължимата лихва към момента на издаване на АУЗД.

При така изяснената фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното:

Жалбата, по която е образувано настоящото производство, е подадена в срока по чл.156, ал.5 от ДОПК от легитимирано лице, адресат на обжалвания акт, и е процесуално допустима.

Обжалваният акт е издаден от компетентен административен орган. Съгласно чл.9б от ЗМДТ установяването, обезпечаването и събирането на местните такси се извършва по реда на чл.4, ал.1-5 от ЗМДТ от служители на общинската администрация по реда на ДОПК. Съгласно чл.4, ал.3 от ЗМДТ в производствата по ал.1 служителите на общинската администрация имат правата и задълженията на органи по приходите, а в производствата по обезпечаване на данъчни задължения - на публични изпълнители, а съгласно ал.4 служителите по ал. 3 се определят със заповед на кмета на общината.

Оспореният акт е издаден от компетентен орган – началник отдел в отдел “Общински приходи” К., съобразно нормата на чл.4, ал.1 и ал.3 от ЗМДТ и правомощията предоставени му със заповед № СО-15-рд-09-622/03.06.2015г. на кмета на Столична община и заповед № РД-15-5121/28.05.2015г. на кмета на Столична община и длъжностната характеристика за длъжността началник отдел “Общински приходи“ К. към дирекция „Общински приходи“

При издаване на обжалвания акт административният орган не е допуснал нарушение на процесуалните разпоредби на закона.

АУЗД е издаден в предвидената от закона писмена форма. Относно доводите в жалбата, че в акта не е посочено, за кои недвижими имоти и превозни средства се отнасят установените задължения, то тази информация се установява от приложените към акта справки за данъчните обекти с номер на данъчен обект, номер на партида, дата на декларацията, идентификационен номер, собственик, адрес на имота – за недвижимите имоти и регистрационен номер и номер на шаси – за автомобилите. В хода на съдебното производство от ответника са представени и заверени копия на 355 броя справки за задължения ДНИ и ТБО на К. АД /в несъстоятелност/, и справки за задълженията за МПС.

По принцип липсата на фактически и правни основания е нарушение на изискването за форма на всеки административен акт, защото в чл. 59, ал. 2 АПК във вр. с § 2 ДОПК са посочени изрично елементите на писмената форма на акта и в т. 4 са визирани фактическите и правни основания.

Съдът допуска в практиката си саниране на нарушението неизлагане на фактически и правни основания при условие, че такива основания са изложени в друг документ, част от административната преписка по издаване на акта.

От приложените справки съдът може да установи налице ли са основанията за издаване на акт по чл. 107, ал. 3 ДОПК, кой е данъчният обект и данъчният период.

Данъчната ставка е описана в самия АУЗД за всяка от процесните години. Съобразно Тълкувателно решение № 16 от 31.03. 1975 година на ОСГК на ВС, мотивите към административния акт могат да бъдат изложени и отделно от самия акт - в съпътстващата документация по неговото издаване

От друга страна, когато с един акт се установяват публични задължения за данък и за такса съдът следва да отчита факта, че макар липсата на фактически и правни основания да е порок на акта, който е основание за неговата отмяна, не винаги отмяната на акта поради липсата на мотиви изчерпва правомощията на съда. Установяването на незаконосъобразността на акта, обусловена от допуснатото нарушение на изискването за форма, е само първото правомощие на съда. Съгласно чл.4, ал.1 ЗМДТ, във вр. с чл.144, ал.1, във вр. с чл.160, ал.1 ДОПК, съдът решава делото по същество. Това означава, че когато установи допуснатото от органа нарушение, което не води до нищожност на акта, а само до неговата унищожаемост, съдът, след като констатира нарушението, следва сам да определи дължимостта и размера на задълженията. Задълженията за данък върху недвижимите имоти и за такса за битови отпадъци не зависят от дискреционната преценка на органа, а елементите на тези задължения са установени в закона, в актове на общинския съвет и на кмета, които са публични. Единствено данъчната оценка на имота се определя от общинската администрация, но и тя е въз основа на нормативно установени правила в чл.20 ЗМДТ.

Този характер на задълженията за данък върху недвижимите имоти и за таксата за битови отпадъци е и причината с акта по чл.107, ал.3 ДОПК органът по приходите да не определя задълженията, а да ги установява. За това, когато установи допуснатото от органа нарушение на формата, на административнопроизводствените правила или на материалния закон съдът следва да реши спора по същество, т. е. да определи задължено лице ли е жалбоподателят и ако да, то какъв е размерът на задължението. Само когато, съдът установи, че адресатът на акта не е задължено за установените задължения лице той отменя акта и с това се изчерпват неговите правомощия. Когато естеството на акта не позволява решаването на делото по същество, съдът го отменя и връща преписката на компетентния орган по приходите със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона, както е предвидено ч чл.160, ал.3 ДОПК.

Относно съответствието на оспорения АУЗД с материалния закон съдът намира следното:

С обжалвания АУЗД, на основание чл.4 ал.1 от ЗМДТ, са установени задължения за ДНИ и ТБО за периода от 2008 – 2015г. вкл. На първо място съдът намира за основателно възражение за изтекла погасителна давност по чл. 171, ал.1 ДОПК на установените публични задължения за 2008 г., 2009г. и 2010г. за ДНИ и ТБО.

Погасителната давност като юридически факт (разбиран като бездействие на кредитора или ненастъпване на други погасителни обстоятелства) не погасява правото на кредитора, а поражда правото на длъжника да възрази срещу дължимостта на вземането, което е

насочено към кредитора. Правоотношението произтича от материалноправното отношение между кредитора и длъжника. Възражението е право на длъжника да откаже изпълнение на кредитора си поради изтекла погасителна давност. Погасителната давност има за функция привеждането в съответствие на правното и фактическо основание - бездействието на кредитора, с фактическото положение, в резултат на което, след изпълнение на предвидени в закона предпоставки, му се отказва възможността да го търси по принудителен ред. Предвидените от законодателя срокове създават дисциплина в сложилите се материални правоотношения, тъй като стимулират кредиторите да упражняват правото си на вземане и допринасят за установяването на обективната истина. От друга страна, неприлагането на служебното начало при давността дава възможност неблагоприятните й последици да зависят от волята на длъжника. Възражението за давност може да бъде упражнено във всеки момент от данъчното производство, в случая то е направено с възражението срещу АУЗД и с жалбата, с която е сезиран съдът.

В чл.171, ал.1 ДОПК е предвидено, че публичните вземания се погасяват с изтичането на 5-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, освен ако в закон е предвиден по-кратък срок.

Както е посочено и в самия АУЗД, в чл.28 ал.1 от ЗМДТ е предвидено, че данъкът върху недвижимите имоти се плаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим, а в чл.20 ал.1 от Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община е предвидено, че такса за битови отпадъци се заплаща на четири равни вноски в следните срокове: до 30 април, до 30 юни, до 30 септември и до 30 ноември на годината, за която се дължи.

Следователно 5-годишният давностен срок за задълженията за 2008г. започва да тече на 01.01.2009г. и изтича на 01.01.2014г., съответно за задълженията за 2009г. и 2010г. е изтекъл на 01.01.2015г. и на 01.01.2016г. АУЗД № ДКР16-ТД26-101 е издаден на 15.03.2016 г., следователно към този момент задълженията за 2008г. 2009г. и 2010г. са били погасени по давност. Няма данни преди това да са извършени действия, с които давността да е била спирана или прекъсвана на осн. чл.172 ДОПК.

Съдът намира, че за установените задължения за 2008г. и 2009г. е изтекла и абсолютната давност по чл.171, ал.2 ДОПК, според който изтичането на 10-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, се погасяват всички публични вземания

независимо от спирането или прекъсването на давността освен в случаите, когато задължението е отсрочено или разсрочено, изпълнението е спряно по искане на длъжника или е подадена жалба за разрешаване на спор по глава шестнадесета, раздел I.. За задълженията за 2010г. този срок ще изтече на 01.01.2021г.

По изложените съображения, АУЗД № ДКР16-ТД26-101/15.03.2016 г., издаден от орган по приходите Т. Н. Прахов на длъжност началник отдел в отдел „Общински приходи” К., следва да бъде и отменен в частта, в която са установени задължения за 2008г. - за ДНИ в размер на 176555,32 лв. и лихви 136166,06 лв. и ТБО в размер на 733240,77 лв. и лихва 565230,96 лв. за 2009 г. - за ДНИ в размер на 389119,54 лв. и лихва 258841,95 лв. и за ТБО в размер на 1682050,58 лв. и лихва 1118903,58 лв. и за 2010г. - за ДНИ в размер на 385268,03 лв. и лихва 217671,15 лв. и ТБО 1503233,40 лв. и лихва 849309,00 лв. Относно установените задължения за ДНИ и ТБО за 2011г. – 2015г. съдът намира следното:

За ДНИ:

Съгласно чл. 22 от ЗМДТ и чл. 15 от Наредбата на СОС за определяне размера на местните данъци за, 2011, 2012, 2013, 2014 и 2015г. за нежилищни имоти на предприятия, находящи се в района на „К.", данък недвижими имоти се определя в размер на 1,875 промила върху по високата между отчетната им стойност и данъчната оценка, съгласно Приложение № 2 на ЗМДТ. За жилищни имоти данъка се определя се определя в размер на 1,875 промила върху данъчната оценка на недвижимия имот.

Назначената и приета съдебна експертиза, чието заключение съдът кредитира като компетентно и безпристрастно изготвено, е извършила проверка на подадените от жалбоподателя декларации по чл.14 и чл.17 ЗМДТ. Констатиран са някои несъответствия, установено е обаче от експертизата, че при изчисление на данъчната стойност, от тдел “Общински приходи” К., са взети коректните данни.

Жилищните имоти, собственост на [фирма] /в несъстоятелност/ са декларирани с декларациите по чл. 14, чл. 27 и параграф 2 от ПЗР на ЗМДТ, подадени, в данъчна служба К., въз основа на, които са начислявани през годините данък недвижими имоти и такса битови отпадъци

За производствените сгради и земи намиращи се на производствената територия на комбината са подавани, само декларации по чл. 17, ал. 1 от ЗМДТ, в които имотите - земи и сгради - са посочени с тяхната отчетна стойност, въз основа, на която стойност за всеки от имотите са начислявани данък недвижими имоти и такса за отпадъците на производствените предприятия през годините, включително и за процесния период.

По делото са представени документи за извършени продажби на недвижими имоти за обекти, които са включени в справката представена от Общински приходи К.. Данните от тези документи са взети предвид и с следва да бъдат отразени при изчисляване размера на дължимите ДНИ и ТБО.

Относно ТБО Съгласно разпоредбата на чл.62 ЗМДТ за услугите по събирането, извозването и обезвреждането в депа или други съоръжения на битовите отпадъци, както и за поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места се заплаща такса, размерът на която се определя по реда на чл.66 за всяка услуга поотделно - сметосъбиране и сметоизвозване; обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения; чистота на териториите за обществено ползване. Таксата се определя в годишен размер за всяко населено място с решение на общинския съвет въз основа на одобрена план-сметка за всяка дейност, включваща необходимите разходи за посочените в същата разпоредба, дейности. За разлика от данъците, дължимостта на таксите, каквато е ТБО, не се поражда само и единствено от наличието на установена в закон правна връзка между недвижим имот и съответния правен субект – чл. 11 ЗМДТ. В закона е предвидено и фактическо престирание и ползване на услугата. С оглед различното съдържание на трите вида услуги по чл. 62 ЗМДТ и на различните цели, които общината преследва чрез предоставянето на тези услуги, в закона са предвидени изисквания, които определят кога услугите са предоставени и кога се счита, че са ползвани. Условието, при които не се събира такса за някоя от услугите са посочени в чл.71 ЗМДТ и те са следните: за сметосъбиране и сметоизвозване - когато услугата не се предоставя от общината; за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване - когато услугата не се предоставя от общината; за обезвреждане на битовите отпадъци и поддържане на депа за битови отпадъци и други съоръжения за обезвреждане на битови отпадъци - когато няма такива. Тъй като е възможно лицето по чл. 64, ал. 1 ЗМДТ да не ползва за съответния отчетен период имота и с оглед на това да не генерира битови отпадъци, законодателят в чл. 8, ал. 5 ЗМДТ е приел, че общинският съвет с наредбата по чл. 9 ЗМДТ, определя реда, по който лицата, които не ползват услугата през съответната година, установяват този факт.

В случая, от доказателствата по делото се установява, че нежилищните имоти на дружеството не попадат в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци, а жилищните имоти попадат в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване. От дружеството не е подавана декларация по чл. 23, ал. 1 от Наредбата за определяне и администриране на месните

данъци и такси и цени на услугите, предоставяни от Столична община /НОАМТЦУПСО/, приета с решение № 894 на СОС, по протокол № 93/23.11.2006 г. за вида и броя на съдовете за битови отпадъци, които ще се използват през годината. За дружеството не е издавана заповед на кмета на Столична община за допускане на пряко договаряне с фирми, извършващи услугата по сметосъбиране и сметоизвозване, на основание чл. 24, ал. 1 от НОАМТЦУПСО.

Съгласно чл. 66, ал. 1, т. 4 ЗМДТ, в услугата поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване се включва почистване на уличните платна, площадите, алеите, парковете и другите територии от населените места, предназначени за обществено ползване. Наличието на територии за обществено ползване изисква поддържането и на определен стандарт на чистота на тези територии. Законодателят е приел, че общото ползване предполага и обща отговорност за събиране, транспортиране и третиране на генерираните битови отпадъци по смисъла на чл. 7, ал. 1 ЗУО. За да е налице задължение за заплащане на такса за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване, е необходимо общината не само да е определила вида и териториалния обхват на предоставяне на услугата, но и фактически да я предоставя. Тогава, когато услугата не се предоставя такса не се дължи – чл. 71, т. 2 ЗМДТ. Тъй като не е обвързана от фактическото ползване на имота от задълженото по чл. 11 ЗМДТ лице, за тази услуга не е налице възможност предварително да се декларира неползване.

Услугата обезвреждане на битови отпадъци и поддържане на депа или на други съоръжения за обезвреждане е необходима както по отношение на битовите отпадъци, получени от сметосъбирането и сметоизвозването, така и за битовите отпадъци, получени от поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване, така и за осигуряване на общото задължение на общината по обезвреждане на битовите отпадъци. Именно с оглед на това в Закона за управление на отпадъците са определени задълженията на общините по третиране на отпадъците, както и правните форми, чрез които това може да стане. Законодателят е приел, че такса за тази услуга не се събира, когато общината няма депа или други съоръжения за обезвреждане на битови отпадъци. Тъй като тази услуга също не е обвързана изцяло с фактическото ползване на имота от задълженото по чл. 11 ЗМДТ лице, досежно нея не е налице възможност предварително да се декларира неползването ѝ.

В случая жалбоподателят не оспорва, че услугите са предоставяни от СО. От представените от ответника писмени доказателства: констативни протоколи за всяко тримесечие за периода 2011-2015г., обобщени констативни протоколи за четирите тримесечия 2011г., 2012г.,

2013г., 2014г., 2015г.; актове и фактури за четирите тримесечия на всяка от календарните години в периода 2011г. -2015г. вкл.; заверени копия на хронологични оборотни ведомости от 2009г. до 2013г. вкл. за услугата „обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения“, копия на актове, фактури и платежни нареждания, както и хронологични оборотни ведомости по години от 01.01.2008г. до 31.12.2015г. за услугата „сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци“ за район К., за които са начислени и изплатени разходи от бюджета на СО, се установява реалното предоставяне от общината на трите услуги за 2011г – 2015г. по отношение на дружеството.

Установено е обаче, че част от имотите, предмет на обжалвания АУЗД не са били собственост на дружеството жалбоподател през съответните периоди. По делото са представени документи за извършени продажби на недвижими имоти за обекти, които са включени в справката представена от Общински приходи К.. Данните от тези документи следва да бъдат взети предвид и да бъдат отразени при изчисляване размера на дължимите ДНИ и ТБО. Това е сторено от назначената експертиза. Поради изложеното размерът на установените с АУЗД № ДКР16-ТД26-101/15.03.2016 г. на орган по приходите в отдел „Общински приходи“ К., следва да бъде изменен, като се отмени в частта, в която за периода 2011г. -2015г. са установени задължения за ДНИ в повече в размер над 2461,63 лв. за ДНИ и лихви за просрочено плащане към 15.03.2016 г. върху данъка; 3238,50 лв. ТБО и 564,84 лв. за просрочено плащане към 15.03.2016 г. върху таксите, като се определи задължение за:

2011г. за

ДНИ в размер на 200402,65 лв. и лихви към 15.03.2016г. 93 107,59 лв. и ТБО в размер на 639 864,19 лв. и лихви към 15.03.2016г. - 298581,57 лв.

2012г. за

ДНИ в размер на 10 935,76 лв. и лихви към 15.03.2016г. 3 912,25 лв. и ТБО в размер на 16414,10лв. и лихви към 15.03.2016г. - 5 992,35лв.

2013г. за

ДНИ в размер на 10896,79 лв. и лихви към 15.03.2016г. 2 792,84 лв. и ТБО в размер на 16 383,07 лв. и лихви към 15.03.2016г. - 4 279,64 лв;

2014г. за

ДНИ в размер на 6661,56 лв. и ЛИХВИ КЪМ 15.03.2016г. - 1 024,31лв. и ТБО в размер на 11013,50 лв. и лихви към 15.03.2016г. - 1 784,92лв; и

2015 за

ДНИ в размер на 4822,26 лв. и ЛИХВИ КЪМ 15.03.2016г. - 211,44 лв. и ТБО в размер на 7504,19 лв. и лихви към 15.03.2016г. - 360,67 лв.

Или общо за периода 2011г. – 2015г. ДНИ следва да е в размер на 233 719,02 лв. и лихви към 15.03.2016г. в размер на 101 048,43 лв. и ТБО - 691 179,04 лв. и лихви към 15.03.2016г. в размер на 310999,15

лв. и АУЗД № ДКР16-ТД26-101/15.03.2016 г. на орган по приходите в отдел „Общински приходи” К. следва да бъде отменен в частта, в която са установени задължения на [фирма] в несъстоятелност за ДНИ и ТБО над посочените размери.

Относно установените задължения за данък за МПС:

Съгласно чл. 55. на ЗМДТ за леки автомобили общинският съвет определя размера на данъка с наредбата по чл. 1, ал. 2 съобразно мощността на двигателя, коригиран с коефициент в зависимост от годината на производство.

В случая, данъкът се изчислява съгласно действащата за периода Наредба за определяне на размера на месните данъци приети с решение № 113 по протокол № 7 от 06.03.2008 г.; изм. и доп. с решение № 828 по протокол № 287 от 18.12.2008 г; изм. и доп. с решение № 32 по протокол № 30 от 29.01.2009 г.; изм. и доп. с решение № 766 по протокол № 54 от 17.12.2009 г.; изм. и доп. с решение № 3 по протокол № 81 от 13.01.2011 г.; изм. и доп. с решение № 65 по Протокол № 5 от 22.12.2011 г.;

В чл.39 и 40 от Наредбата е предвидено, че данъкът се заплаща от собствениците на превозните средства. Собствениците на превозни средства декларират пред общината по постоянния им адрес, съответно седалище, притежаваните от тях превозни средства в двумесечен срок от придобиването им по реда на чл.54 от ЗМДТ.

Във връзка с установяване собствеността върху МПС, за които е установен данък, от жалбоподателя е представена справка относно продадените от К. АД в несъстоятелност МПС на Е. К. Е. с влязло в сила постановление от 20.06.2011г. В таблицата са посочени 121 МПС, от които поставените под номер 82 и 121 се повтарят.

От СДВР - отдел „Пътна полиция" са представени данни за процесните МПС, от които се установява, че за 44 от тези 120 автомобила, няма приложени документи от „Пътна полиция" за извършената продажба.

При съпоставката се установява, че 22 броя МПС не са включени в справките приложени от „Общински приходи" по предоставените по делото документи в /син класьор/ Приложение № 2 към делото.

При съпоставка на данните посочени в предоставената справка за продадени автомобили на К. АД - в несъстоятелност и данните предоставени от СДВР отдел "Пътна полиция", се установява, че 19 автомобила не са включени в приложената по делото справка от К. АД за продадени на .Е. К. Е. автомобили.

При извършената проверка от експертната се установяват разминавания по предоставените документи от общинската администрация и тези предоставени от СДВР -отдел "Пътна полиция. В предоставените по делото справки от приходната общинска администрация са предоставени данни за 308 броя превозни средства.

В обжалвания акт и справката за данъчни обекти към акта са посочени данни за 314 броя превозни средства. От експертизата, при извършени изчисления, е установено, че има разминаване в сумите по години, която вероятно се дължи на това разминаване в броя на МПС.

При анализ на данните, въведени от експертизата за периода от 2008 до 2011 г, се установява, че претендираните суми за 2011 г. включват и сумите за периода от 2008 до 2010 г., които както по-горе бе посочено са погасени по давност на осн. чл.171, ал.1 ДОПК.

Съгласно чл. 46. от Наредбата на СОС данъкът върху превозните средства се плаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 30 октомври на годината, за която е дължим. На предплатилите до 30 април за цялата година се прави отстъпка 5 на сто. За превозните средства, придобити или регистрирани за движение през текущата година, данъкът се плаща в двумесечен срок от датата на придобиването им, съответно на регистрацията им за движение, в размер 1/12 част от годишния данък за всеки месец до края на годината, включително месеца на придобиването, съответно на регистрацията им за движение. Следователно задълженията за данък върху превозните средства за 2008г., 2009г. и 2010г., включени в обжалвания АУЗД в сумите за 2011г. са погасени по давност.

От подадените справки от отдел „Общински приходи“ К. (приложение 2 по делото) се установява, че има начислени лихви за забава за автомобили с нулева стойност. Размерът на начислените лихви на автомобили с нулева стойност са 8 401,34 лв. От тях за 8398,07 лв. са за 2011г. и 3,55 лв. са за 2012г. Стойността на лихвите следва да бъде намален с тези за автомобили с нулева стойност, за които няма установени задължения за данък.

Размерът на данъка върху превозните средства за автомобилите на К. АД в несъстоятелност, които по данни на СДВР са били собственост на дружеството и чиито собственик не е променян е 56 332,62 лв. Върху тази сума в приходната администрация са начислени общо лихви в размер на 20 934,34 лв. Ако от стойността на лихвите се премахнат лихви начислени за автомобили с нулева стойност, то размерът на лихвата става 17 990,30 лв.

От установените с обжалвания АУЗД задължения за данък върху превозните средства, след като се извадят погасените по давност задължения за 2008-2010г., включени в установените задължения за 2011г., следва да се извади и размерът на начисления от приходната администрация данък върху превозните средства за автомобилите на К. АД /в несъстоятелност/, за които в предоставените данни от СДВР не се установява да са били собственост на дружеството - 1 225,31 лв. Върху тази сума в приходната администрация са начислени общо лихви в размер на 386,45 лв., като по години това следва да се извърши по

данните в Приложение № 5а на допълнителното заключение на ССЕ. Следователно в тази част АУЗД следва да бъде отменен и като се изключат погасените по давност задължения и начислените лихви на автомобили с нулева стойност да се определят задължения за данък върху превозните средства.

Размерът на начисления от приходната администрация данък върху превозните средства за автомобилите на К. АД, за които не се предоставят данни от СДВР няма основание да се изключват от размера на установените задължения, тъй като те са декларирани от дружеството – жалбоподател.

Следователно размерът на задълженията за данък върху превозните средства за 2011г. следва да е в размер на 7136,44 лв. и лихва 5893,28 лв, за 2012г. данък в размер на 15523,37 и лихва в размер на 6444,69 лв., за 2013г. данък в размер на 15461,27 лв. и лихви в размер на 4809,96 лв., за 2014г. – данък в размер на 15468,00 лв. и лихва в размер на 3285,32 лв. и за 2015г. данък в размер на 15468 лв. и лихва в размер на 1709,72 лв. Или общо за периода 2011г. – 2015г. данъкът за превозните средства за автомобилите на К. АД в несъстоятелност следва да е в размер на 69057,08 лв. и лихва към 15.03.2016г. в размер на 22143,50 лв.

От този размер следва да се извади и размерът на данъка върху превозните средства за автомобилите на К. АД, които по данни на СДВР са били собственост на дружеството, но към определена дата собственикът е променен на "Е. К. Е. в размер на 355,55 лв. Върху тази сума в приходната администрация са начислени общо лихви в размер на 5 040,22 лв. Ако от стойността на лихвите се премахнат лихви начислени за автомобили с нулева стойност, то размерът на лихвата става 202,62 лв.

Следователно АУЗД № ДКР16-ТД26-101/15.03.2016г. на орган по приходите в отдел „Общински приходи” К. следва да се отмени в частта, в която за К. АД в несъстоятелност са установени задължения за данъци върху превозните средства за периода 2011г. – 2015г. в размера над 68701,53 лв. и лихва към 15.03.2016г. в размер над 21940,88 лв.

И двете страни претендират присъждане на разноски. И двете страни в производството пред съда са представлявани от юрисконсулт и с оглед направените от страните разноски, на осн. чл.161, ал.1 ДОПК, на жалбоподателя следва да бъдат заплатени разноски в размер на 32836,39 лв., съразмерно с уважената част на жалбата. На ответника следва да бъдат присъдени разноски в размер на 5907,39лв., съобразно отхвърлената част от жалбата и направените разноски за възнаграждения вещите лица и юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното и на осн. чл. 160, ал.1 ДОПК, Административен съд

София-град, Л. състав:

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ по жалба на К. АД в несъстоятелност, акт за установяване на задължения по декларация № ДКР16-ТД26-101/15.03.2016 г., издаден от орган по приходите Т. Н. Прахов на длъжност началник отдел в отдел „Общински приходи” К., като определя задължения за К. АД в несъстоятелност за периода 2011г. – 2015г. за ДНИ - в размер на 233 719,02 лв. и лихви към 15.03.2016г. в размер на 101 048,43 лв., ТБО - 691 179,04 лв. и лихви към 15.03.2016г. в размер на 310999,15 лв. и данък върху превозните средства в размер на 68701,53 лв. и лихва към 15.03.2016г. в размер над 21940,88 лв.

ОТМЕНЯ по жалба на К. АД в несъстоятелност, акт за установяване на задължения по декларация № ДКР16-ТД26-101/15.03.2016 г., издаден от орган по приходите Т. Н. Прахов на длъжност началник отдел в отдел „Общински приходи” К., в останалата част, (в която са установени задължения за периода 2008г. – 2010г. вкл. и за периода 2011г. – 2015г. – над посочените размери).

ОСЪЖДА [фирма] /в несъстоятелност/, ЕИК [ЕГН], да заплати на Столична община разноски в размер на 5907,39 (пет хиляди деветстотин и седем лева и тридесет и девет стотинки) лв.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на [фирма] /в несъстоятелност/, ЕИК [ЕГН], разноски в размер на 32836,39 (тридесет и две хиляди осемстотин тридесет и шест лева и тридесет и девет стотинки) лв.

Съдия: